

αφ' τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δανείου τῆς καὶ νὰ διαθέτῃ ἐπὶ τῆς ποσότητος τῆς ἐκ τῆς κερδοῦς πρὸς κοινὴν ὀφειλὴν, ἵδια δὲ πρὸς αὐτὰς τὴν ὑποστήριξιν συνεργατικῶν ἰδρυμάτων ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Συνεργατικὴ Τράπεζα ἀναφέρει ὅτι ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἥτις εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκτίμησιν ἀπερίστανται ἐξ ὧν τῶν μετῶν καὶ ἐπομένως πᾶσαι τὲς προεξίκες τῶν μετῶν ἀρ- γῶν β') ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεστούν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ καὶ τῶν ἰδρυμάτων τῆς Τραπεζῆς καὶ γ') ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐφόρων, ὅπου ἀποφαίνεται διαρκῶς τὴν ἀκριβὴ ἐτήριον τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἐπὶ τὰ παρασχεθέν- τα δάνεια ἱκανοποιῶνται διὰ τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐν γένει τὴν παροικίαν διαβουλεύσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέχεται τακτικῶς δις τοῦ ἐτους ἀπορροφῶσα ἐπιχειρηματικὰ πρὸς πάντας ζητήματα ἀπορρίπτει τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ὑπο- θέσεις τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐξασκῶσα αὐτοκράτορας ἐλεγχον ἐπὶ τῶν πράξε- ων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἑφόρων. Τῶν Συμβουλίων τούτων, ἑκάτερον τὸν ὅποιον ἀποκατελείται ἐν πέντε μετῶν, ἡ ὑπηρεσία διαρκεῖ δύο μόνον ἐτῶν, ἀλλ' ἀνακουφιστὴς τμηματι- κῶς ἐξερροφῶνται δύο μετῶν τὸν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἄλλων.

Τὰ εἰς τοὺς μετῶν δάνεια πα- ρέχονται ὡς ἑξῆς: «Μέτοχος ἐπιθυμῶν νὰ συνάψῃ δάνειον ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἑγγράφον αἰτήσιν πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ν' ἀναφέρῃ α.) τὸ ποσὸν τοῦ δανείου β.) τὴν χρῆσιν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ πρῶτον γ.) τὸν τρόπον καὶ τὸν χρό- νον τῆς πληρωμῆς δ.) τὸ ὅμοιον τοῦ ὀφειλέτου ἡ ἐγγυητὴν ἡ τὴν ἀσφάλειαν ἢ προτείνει. Τὸ Διοικητικὸν Συμ- βούλιον κρίνει τὰς προσηρροφίας ἐγ- γυησίας καὶ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ζητεῖται τὸ δάνειον, παρέχον τούτῳ, ἐν τῇ ἀπάντησιν ὑπὸ τῶν δύο Συμβουλίων διαγραφόμενων ὅρων ἡ ζήτησις καὶ ἄλλας ἀσφαλείας ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἰτήσιν, ὅταν πισθῇ διὰ τὸ αἰτῶν δὲ, ὅτι μετα- χαιριστὸν τὸ δάνειον δι' ὃν σκοπὸν τὸ ὤφελον.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν γενικαῖς ἐργα- σίαις τοῦ ἐφορῶν τὸν κανονισμὸν, ὅπου δίδει τὰς συνεργατικὰς τραπε- ζῆς. Ἐξελίσσονται ἡ δὲ καὶ τὰ ἀποτε- λήματα, τὰ ὁποῖα ἡ ἰδρυσις τῶν ταπεινῶν τραπεζῶν θέλει ἀπιδείξει.

Ἐν πρώτοις αἱ Συνεργατικαὶ Τρά- पेζαι δὲ ἐνισχυόμεν τὴν ἰδίαν τὴν ἀ- ποταμίωσιν. Πράγματι δὲ δια- ὁ ἀργότες ἔχει περισσεύματα ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ δὲ ἀποσπᾷ νὰ τὸ κατα- θέσῃ εἰς τὴν συνεργατικὴν τράπεζαν τῆς περιοχῆς τῶν, ἐν ᾧ ὁ ἑκάστη- φηται τοιαῦτα τὸ καταναλίσκει κατὰ τὸ μῆλλον καὶ ἵσταν ἀσφάλειαν, πολλὰς δὲ καὶ ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν ὑγίαν τοῦ καὶ αὐτὴν τὴν ἡθικὴν τοῦ ὑπο- στατοῦ.

Ἐπίσης ἡ ἰδρυσις τῶν τραπεζῶν τούτων ὅτι ἀναγκάσει τὰ μέλη τῶν νὰ γίνων ἡθικώτερα, πρῶτον μὲν δίδει, ὡς εἶδομεν, εἰδικὸν ἄρθρον τοῦ κατα- στατικοῦ ρητῶς ἀπαίτει ὡς ἀναγκασ- τὸν πρὸς τὸ ὅτι τὰ μέλη, ἀλλὰ καὶ δεύτερον δίδει ἡ ἰδία τῆς ἀποταμι- ωσεως ὅτι ἀναγκάσει αὐτὰ ν' ἀποφύ- γων τὴν καταχρηστικὴν καὶ μὴ φρον- τίζων πρὸς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ τῶν, ὅπου δὲ ἐλαττωθῇ μετὰ τὴν ἑκτακτικὴν, ἥτις ὡς ἀναγκαστικὴ συνάπει παραπονοῦν τὰς καταχρηστικὰς.

Ἐντὺς τούτου ὁ ἀργότες δανειζόμε- νος πρὸς τῆς Τραπεζῆς χρήματα ὀφεί- λει, ὡς εἶδομεν, νὰ δολώσῃ πρὸς τὴν ἀποταμίωσιν ταῦτα, ἡ δὲ τράπεζα ἀπείκει νὰ ἀποδοῖ πρῶτον διὰ τὰς πράγ- ματι τὰ χρεώσεται δι' ὃν σκοπὸν δια- τάσσεται, διὰ νὰ τὴν παραχωρήσῃ τὴν ζή- τησιν δανείου. Παρακαλοῦνται δηλα- δὴ ἡ Τράπεζα τὸν ἀργότεν καὶ τὸν ἰδι-

ωτὸν πρὸς τὸν δανειστὴν καὶ ἐν ἐπιτήρει- σιν τῶν δανειζομένων χρημάτων δὲ νὰ τὰ καταναλίσκῃ ἀσφάλειαν. Ἀναγκάσει αὐτὸν οὕτως νὰ γίνῃ τιμιώτερος καὶ νὰ μὴ ἀκρίβηται τὴν τρέψιν ὅτι ἀναγκάσει νὰ καταπορεύσῃ ὅτι χρῆται, τὸ ὅτι τὸν ὁ ἰδρυσις τῶν ἄλλων τούτων ἐπιμελῶς συν- ἰεζε. Ὁ ἀποδοῖ λοιπὸν ἡ συνεργατικὴ τράπεζα ἐν δεύτερον σχολείον χρησι- μεύον εἰς τὸ νὰ ἰσοποιήσῃ, τὸν καὶ τοῖς οὖν τῆς περιοχῆς, ἐν τῇ αὐτῇ ἰσο- ποίησιν καὶ τὸν συνεθίσθη εἰς τὴν τιμιώτητα καὶ τὴν ἐργασιοσύνη.

Ἐφερον σπουδαίον καλὸν ἀπο- τέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἀναγκάσει νὰ ἐπι- φέρῃ ἡ ἰδρυσις τῶν Συνεργατικῶν τραπεζῶν εἰς τὴν κατεπείγουσαν τῆς το- κοχρησίας. Ὁ ἀργότες δὲ ἔχει ἀνάγκη χρῆματιν ὅτι ἀποφύγῃ τὸν τοκο- γύλον καὶ ὅτι πρὸς τὴν εἰς τὴν τρά- πεζαν, ὅπου ὁποῖος δὲ εἰς μέτοχος, ἡ- τις δὲ τὴν χρησιμότητα δάνειον ὑπὸ ὁ- ρους πολλὴν εὐεξίαν.

Ἐκτὸς ὅμως ὧν τούτων ἑτέρα ἀ- ναγκαστικὴ συνέπεια τῆς ἰδρυσεως τῶν Συνεργατικῶν τραπεζῶν εἰς τὴν ἐξέλι- σιν τῆς ἀπάρτου μεταναστεύσεως. Δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν, δι' ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀναγκαστικῶς μεταναστεύ- σαι ὀφείλεται μόνον εἰς λόγους οἰκονο- μικοῦ. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσω- μεν διὰ συνέπειαν εἰς τὴν καταπλη- κτικὴν ἐνέπληξιν τῆς μεταναστεύσεως, τὴν παρατηρηθεῖσαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ταῖς αἰτίας. Ὁ ἀργότες

μὴ ἀδύνατον ν' ἀναγκάσει διὰ τῆς κα- λιέργειας τοῦ ἀγροῦ τοῦ χρηματικῆς πρε- τῆς νὰ ἐκτελεσθῇ, ὅτι ἐν καὶ νὰ κα- ταργῇ εἰς τῶν τοσούτων, χωρὶς νὰ ἴσται βλάβος δι' αὐτὴν τὴν ἀγρονομίαν.

Ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ οὕτως ἀμφοτερο- ὡς ἴσον προσφῶς ἀπεκλῆθη, ὅτι ἐ- λαττωθῇ μετὰ τὴν ἰδρυσεως τῶν συνεργατικῶν τραπεζῶν, αἰτίαι δὲ πρὸς τὴν ἀναγκαστικὴν κατὰ τοῦ τὴν οἰκο- νομικὴν εὐεξίαν τῶν ἀγροτῶν. Ὁ γε- ωργὸς πολὺ δυσκόλως θὰ ἐκτελεσθῇ, ὅτι τὸν ἀγρὸν τοῦ δὲ νὰ τὴν ἀγρο- φιλία κέρδη, ἀφ' οὗ καὶ εἰς διαρκίαν καὶ τὸ ἀναγκαστικὸν διὰ τὴν καλλιέργειαν χρήματα εὐκόλως θὰ εὐρίσκῃ καὶ πε- ρισσεύματα μὲν διὰ τῆς ἀποταμιεύ- σεως καὶ κατεργασίας νὰ κέρη.

Ἐν τῇ ἐκτίμησιν λοιπὸν ἀποφῶν καὶ ἐξελίσσονται τὰ ἐκ τῆς ἰδρυσεως τῶν τοιούτων τραπεζῶν ἀποτέλεσμα, ἐν- ῖσταται δι' ὅτι εἰναι θαυμάσια.

Παρατηροῦντες τὴν περὶ Συνεργατικῶν Τραπεζῶν ἡμετέραν μελέτην μὲν ἐ- χερὰ νὰ διαπιστωθῇ ὅτι τῆς ἰδρυσεως εὐ- χῆν, ὅπου ἡ ἰδία τοῦ συνεργατικῶς διαδοθῇ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδρυθῶσιν ἐν ἐκείτῃ εἰ δυνατόν, γεωργικὴν περιοχὴν τοιαύτην τράπεζα μὲλλουσι νὰ ὤφε- λησιν ὡς μόνον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἡθικῆς ἀποφύγῃ τὸν γεω- γρικὸν πληθυσμὸν.

I. Π. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ Α' ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΣ

Ὁ Διδ. Ὁμιλος ἐπανακάμψας ἐκ Παφῶν, ὅπου ἡ ὁρμήν μετ' ἐπιτυχίας οἱ πατριωτικοὶ ἔρανοι, εἰς Λεμεσὸν ἐ- τέλει τῷ π. Σαββάτῳ πανηγυρικὴν ἐσπερίαν ἐν τῇ ἐκτετατῇ αἰθούσῃ τοῦ «Αἰθναίου» ἐνώπιον παμπληθοῦς ἀ- κροατηρίου.

Ἡ σπονή παρίσταται δίσκος καὶ ἀρ- θεσίης τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σάλισμα, καὶ στρατιωτικῆς πορείας καὶ εἰς τὸ δά- σος ἐσπερίαν ὁ Ὁμιλος φρουρανοῦν- φορῶν μετὰ τῶν ὁδοπορικῶν ραβδῶν καὶ τοῦ τηλεβόλου τὸν προσηρρομέ- νου. Ὁ κ. Ν. Καταλάνος μετ' αὐτὸν παρταχθέντα κατὰ μέτωπον ἐπὶ τῆς σπονής τῶν ὁδοπορικῶν ἐσπερίαν ἐξαιρέ- τικῶς τὴν εὐέλπιν πόλιν, συνερχοῦν πᾶ- σιν ἐπὶ τοῖς ἐμπράκτοις ἐκδηλουμένοις πατριωτικῶς αἰσθηματικῇ καὶ διὰ βρα- χέων περιγραφῆς τὸν ἀπαράμειλον πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Βα- ροσίων, ὃν ἀνέβλεψεν αἱ φλόγες τῶν λαμπάδων ἐπὶ τοῦ κενοταφίου τῶν Κυπρίων ἐθνομαρτυρῶν ἐξήχησε τὴν διάπυρον φιλοπατρίαν τῶν πλειστον κοινοτήτων τῆς Μεσορίας καὶ τὸ πανταχῶς ὑποκαὶν ἐθνικὸν αἰσθημα- τισμὸν, ὅπου δι' ἐργασίας νοσηματικῆς τῆς ὁδοῦ ἀνδρώσης φλόγας, αἰτίαι δὲ διαλύσεως καὶ τοῖς τελευταῖαις πάσας ἐπαινετικὰς στυγεράς δουλείας.

Τὸν ἄσπετον σπινθῆρα ἐκ τῆς τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ παρὰ τοῖς ἑλλοι Κυ- πρίοις ἀπέδωκεν εἰς τὴν θεοπεφάν- καὶ λατρεῖαν ἡς παρέσχεν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ πρὸς τὰ εὐγενέστατα καὶ ἡμι- στα ἰδανικά ἐν τῇ ἀπὸ χυλιετηρίων κατοικουμένην ὑπ' αὐτῆς χώραν δι' ὅλου τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ αὐτῆς βίου ἐξάρθεσιν οὕτως εἰς ἀπαράμειλον καὶ ἀπαράδειγμαστον ἐθελουσίαν καὶ ἀνταπάρνησιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὁσίων καὶ ἱερῶν.

Τὰ ἰδανικά ταῦτα ἐξοφάλλονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν τὴν ἀθανάσιον, καθ' ἣς οὐτε ὁ πανδαμάτωρ χρόνος οὐτε ἡ ἀνθρωπίνη βαρβαρότης κατέ- σταν οὐτε θὰ κατισχύσῃ ποτε, ὡς τού- τῳ ἐγγενο δὲ ἡ ἰδία ἐθνικὴ ἰσχυρὸς καὶ ἐδύναται δεσπόσιναι τοῦ κόσμου, καταπασθῶν ὅμως καὶ συντριβέντα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἀμαρ- τημάτων καὶ ἀνομιῶν αὐτῶν.

Ὁσάκις ὑπὸ τὸ πικρὸν ὁσὸς τῆς δουλείας εἰσὶν ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἰστορία καὶ τὰ πνευματικὰ φῶτα ἐρηλίναντο παρὰ τῶν δεδουλωμένων γένει ἡμῶν, ἀνοικτῶς καίτερον ὑπολαμπάνον παρ- μένεν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ὁ σπινθὴρ τοῦ θεοῦ πυρὸς, ὅστις ἐν πάσῃ ἐθ-

καίρῃ ἐξήπτετο εἰς φλόγας διαινούσας τὸ ἐκκαθαρισμὸν ὁσὸς.

Μεγίστην τὴν ἀνταμίσιν αὐτοῦ ἐγέ- νητο ἡ ἀπὸ τῆς Ἀγ. Λαύρας κατα- γάσας λαμπρὸς τὸν ἐθνικὸν ὄρατον καὶ ἐπὶ τὴν λαμψὴν αὐτῆς τὸ ἑλλη- νικὸν ἔθνος ἐπανελάβετο τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνα, πατρίδος οἷον οὐ- δὲ αἰτῆς ὑψηλὸν καὶ ἔσχατον εὐ- γενεστέρων καὶ λαμπροτέρων. Εἰς τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν τούτον ἀγῶνα ἐπικο- λούθησε περίοδος καταναγκαστικῆς ἡ- συχίας, ἥτις μικρὸν ἐδέχθη νὰ ἐμβά- λῃ τὸν μαρμαρῶν ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡ- συχίας, ὅπως ἐξελήλυθη ὑπὸ πλάδα- ρων καὶ ἀναμικτῶν ἀπαισιόδοξων μικτη- ρισμῶν τὴν μεγαλὴν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ πειραθέντων νὰ ἐμβάλωσιν τὸν ἀ- πελπισμὸν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν.

Εἰς τὴν οὖν προαιώνιον ἐχθρὸν ἡμῶν διὰ τῆς φυλετικῆς ἀγριότητος καὶ ὁ- μότητος αὐτῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὁδοπορίου Γένους καὶ τῆς β- λενθρίας πατρίδος ἡμῶν ἐπικαίρως ὁ πῆμνησάν ἡμᾶς διὰ τὸ μέγαν ἀγῶν δὲν ἐλθε καὶ ἀδύνατος τυγχάνει ἡ συμ- βίσις καὶ συνσπάρξις ἡμῶν καὶ ἐ- κείνων ἐν ταῖς χώρας ἡμῶν, ἃς ἐπο- τίσαμεν διὰ ποταμῶν αἱμάτων, ἐδοξά- σμεν δι' ἀπαράμειλον εὐγενῶν ἀ- γῶνων καὶ κατεκοσμημένων διὰ τρο- παίων ἐνδοξοτάτων καὶ δι' ἔργων τῆς τέχνης καὶ τοῦ πνεύματος ἀθανάτων.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἀποδοθῶμεν εἰς τὸν ἀγῶνα μετ' ὅσης ἀνέλαβον αὐταπαρνήσεως καὶ ἡρωϊσμοῦ ὁ ἡμι- θεοὶ πατέρες ἡμῶν καὶ ἂν τὸ σαθρὸν Κράτος ἐννοήσῃ καὶ ἐταπεινώσῃ, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρμένει ἀκηλίδω- τον καὶ ἀκμάει καὶ ἀπάρνησιν ὡς πάντοτε πρὸς πάντας κινδύνους καὶ πρὸς παντὸς ἀγῶνος ὁπωσδήποτε. Ὅταν διαρκοσθῶμεν ὡς ἐκεῖνοι τὴν ἀμειν- παντοσίαν τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς εὐσεβείας τὰ πάντα θυσιάζοντες πάν- τες θὰ νικήσωμεν ὡς ἐνέσχεον ἐ- κείνοι καὶ τὸν ἀγῶνα θὰ περατώσω- μεν ἐκπληρόντες τὴν δοθεῖσαν ἐπό- σκεψιν εἰς τὴν Κυρὰ Ἀσπασίαν καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ Βυζαντίου. Ὁ ποιη- τὴς κ. I. Περδῖος ἀπήγγελε μετὰ τούτου ποιήματι τὸν εἰς «Τὸ πᾶν» καὶ ὁ Ὁμιλος ἐργαζόμενος πολλὰς διὰ- φορα κλέφτικα ἐργαζόμενος καὶ ἐχόρευσε πᾶν ἐπιτυχῶς διαφόρους ἐθνικοὺς χοροὺς προκίοντες ἐκ τῆς πατριω- τικῆς ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀνεψιμώμενος ζωνόρτατα παρὰ πάντος τοῦ συνο- στικόμενου ἀκροατηρίου.

Τὴν λαμπρὴν ἐσπερίαν ἐκόσμησεν ἡ λαμπρὰ τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Φι- λαρμονικὴ ὑπὸ τὸν ἀριστον μουσικο- διδάσκαλον κ. Κωλλίγγον καὶ τὴν Μαν- δολινάτα Λεμεσοῦ συγκροτημένην ἐξ εὐελεπιδῶν καὶ φιλομουσίων νέων ἀφι- ερωμένων τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῶν εἰς τὴν θείαν τέχνην ὑπὸ τὸν ἀξιόλο- γον μουσικοδιδάσκαλον κ. Γ. Σ. Χουρ- μοῦζιον.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ

Ὁ Διδ. Ὁμιλος παρὰ τὸ πατριω- τικὸν ἔργον τοῦ δὲν παραλείπει νὰ μελετᾷ διὰ συναντῇ μελέτης καὶ σπου- δῆς ἄσιν. Διὰ ταῦτα καὶ ἐν Παφῶ καὶ ἐνθάδε ἐπιστήσεται καὶ ἀρχαιολο- γικὰς ἐκδρομὰς καὶ ἐπισκέψεις εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως, εἰς τὸ Χυτήριον καὶ τὸ Κεραμεῖον καὶ ἄλλοι- θι, τὰς ἐπισκέψεις δὲ ἀπὸ τούτων ἡ γράφομεν προσεχῶς.

Ἡ δὲ σπουδαιότης ν' ἀνέλθωμεν εἰς τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ, ὅν- τα πλείστα εἰς χιονοσπορὴν ἵνα ἐπι- σκευόμεν τὸ πατριωτικὸν ἔργον παρὰ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ καιροῦ καὶ τὴν δει- μύνην τοῦ χειμῶτος.

Ἐν Λεμεσῷ
τῇ 18 Ἰανουαρίου 1911.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝ

Υ.Γ. Οἱ ἔρανοι τῆς πόλεως προ- εγγίζουσι τὰς £700 ἐν δὲ ἐπιδιω- χθῶσι μετὰ ἔσχατος δ' ἀνέλθωσι πάν- τως εἰς £1500.

ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΣΤΑΤΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

Τὸ Κοινὸν ἀπὸ πολλοῦ γνωρίζει τὴν σύστασιν ἐν Λεμεσῷ Ἰατροει- ρουργικῆς Κλινικῆς, ἐν τῇ ὁσῶς χει- ρουργοὶ εἰς δόκιμος Γάλλος Ἰατρος παρασχὼν ἤδη τρεῖς καὶ ἀπὸ δεψι- ματὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἐκπαι- δεύσεως δικαιοδογῶντα πλήρη πρὸς τὴν χειρουργικὴν αὐτοῦ μάχην ἐμπρο- σθῶν.

Ἡ Κλινικὴ αὕτη οὐδεὶς δύναται νὰ ἀνρῇθῃ δι' αἰνέας ὡς πρὸς φανερὰ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, ἴδρυμα δυνάμενον ἐν- ῖσταται νὰ συγκριθῇ πρὸς ὅμοια Εὐρωπαϊκά, μὲλλον ἐνεκα τούτου νὰ παρασχεῖ σπουδαίους ἀπαιτήσεις εἰς τὴν ὑγίαν τῶν Κυπρίων.

Πᾶς ἐπισκεπτόμενος ταύτην ἀπὸ τοῦ πρώτου βλέμματος ἀνταμίσιν- ται τὴν ἐλπίδα εἰς θεοπεφάντην πληροδὴν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νεωτ- ῶν τῆς χειρουργικῆς προσδῶν καθό- σον οἱ ἰδρυταὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἐπι- στήσαν. Παρά τῃς πρὸς τελειότερον κα- τὰ τὸ δυνατόν καταρτισμὸν.

Ἡ Κλινικὴ περιλαμβάνει τρεῖς ὁ- ρα, ἂν δὲν ἀπαρτίζονται, κλινικὰς δια- ταγμένας εἰς τὰ δύο διαμερίσματα τοῦ ἑξοχικοῦ Καταστήματος τῆς Κλινικῆς τὸ ὁποῖον ἐνεκα τῆς θέσεως εἰς ἡν ἐ- ρίσκεται συντελεῖ καὶ ἀπὸ εἰς τὴν ἀνάγκαν τῶν ἀσθενῶν. Παρὰ τὸν ἐξοχικὸν τοῦ ἀνω πατώματος εἰς εὐ- ρυτέρῃ αἰθούσῃ εἰς ἐγκατεστήσιν ὅν- τος χειρουργοῦ πελοποιομένου δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτημά- των. Ἰδιαίτερος προκίον τὴν πρῶ- σθη τὸν ἐπισκεπτόμενον τέλειος ἀποστεί- ρωτον ἀπὸ τῆς ὑγιεινῆς καὶ τοῦ ἀσπύ- ρου τῶν μικροβίων τὸν δεχόμενον τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξοχόμενον ἀποστείρω- μένον ὕδωρ. Κλινικὸν ἀπολυμαντικὸν, τὸ πρῶτιστον ἐν πάσῃ χειρουργικῇ κλινικῇ, ἀφθονοῦν ἐν τῇ «Λευκο- σίᾳ» ἥτις δὲ καταλήβῃ ἀναμφισβητή- τως τὴν πρῶτην θέαν ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῆς Χειρουργικῆς ἐν Κύπρῳ.

Ἀλλὰ τὸ ἀριστον κόσμημα τῆς Κλινικῆς εἰς βεβαίως ὁ δὲ δὲ χει- ρουργὸς κ. Μούλλερ ὅστις ὡς πλη- ροφορούμεθα παρ' ἱππῶν παρκα- λουθισάντων ἐγχειρήσεις αὐτοῦ εἰναι ἐμβριθὲς γνώστης τῆς τοπογραφικῆς ἀνατομίας καὶ περφοικημένος διὰ σπα- νίας ταχύτητος τῆς χειρὸς, ἥτις ἐν- σπουδαία τὸν προσδῶν διὰ τὸν χει- ρουργὸν καθόσον πολλὰς διὰ τῆς ζω- τοῦ ἀσθενῶς ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς γο- γήτης μετὰ τῆς ὁπίας θὰ ἐκτελε- σθῇ ἡ ἐγχείρησις.

Εἶναι διὰ ταῦτα ἀξίως ἐπαινῶν καὶ ἐγνωμοσύνης, ὁ κ. Γλυκὴς ἐργασθεὶς

δύας ἑλθὼν εἰς Κόρινθον εἰδικὸς χει- ρουργὸς δυνάμενος μετὰ δεδαικτο- λογμένης ἐκ μακρῶς μελέτης καὶ περ- ρίας νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ τὴν σφαιρα- τέρην ἐγχείρησιν. Ὑπὲρ τινες οἱ- τινες ἐκάκισαν τὸν κ. Γλυκὴν διότι προδίδετο πρὸς συναγαγίαν Γάλλον ἀντὶ Ἑλληνος χειρουργοῦ.

Βεβαίως πάντες θὰ ἡδύατο ἡμε- ρὰ πλείστον ἐν κακορροῖᾳ νὰ ἡ- ρετο Ἑλλήνων χειρουργοῦ, ἀλλ' ὁ ἐπὶ ἐκαστῇ νὰ ἐλθῶμεν δι' ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι βιομηχανία τῆς ὁπίας τὰ ἐκτε- λῶνται νὰ προτιμῶνται τῶν ἐξων- ἡ ἐπιστήμη εἶναι κτῆμα θεῶν καὶ οὐ- γάρτα αὐτῆς δὲν ἔχουσι ὠριμένην πύρριδα λειτουργούντες οἱ πάντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βωμοῦ πρὸς εὐεργεσίαν τῆς ταλαιπωρουμένης καὶ πασχούσης πε- ματικῆς ἡ σωματικῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀνεκρεντικῶς ἀπὸ τῆς ἐθνικότητος τοῦ κ. Μούλλερ ὁ πρὸς ἐπιστήμη εἰς τὸν ἔργον αὐτοῦ ὅπου ὀφείλει βεβαίως καὶ ἐλθὼν ἐργασθεὶς ὡς πρὸς πρῶτος τὰ τέκνα τῆς Κύπρου.

Ἀπὸ δὲ κ. Μούλλερ εἰς ἐπιστή- μων ἱκανὸς, τοῦτο ἀρκεῖ. Τὴν ἐκτίμη- σιν πάντων ἐξοφάλλεται ἀπὸ τῆς ἐ- νόφους τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ Γάλλος χειρουργὸς διὰ πρὸς μὲν δὲ καλλίστους καὶ ἐκτελεστέας, οἰκογενεαρχίᾳ, θὰ κατέλειπε ἀποστατέα τέκνα καὶ σφ- λυγὸν πνιγμένους ἐξ ἀσφυξίας ἐν τῇ Λεμεσῷ τῆς ὥρας, ἐν δὲ ἐπανεβίαν- σωστικὸν τὸ μαχαίριον τοῦ κ. Μούλ- λερ διανοίγον δι' ἐπιτηδεύας τράχι- οτμῆς τὴν ὁδὸν εἰς τὸν ἀποσφαρι- κὸν ἀέρα πρὸς πλήρωσιν τῶν πνευ- μόνων τοῦ ἀσθενῶτος καὶ σωτηρίαν τούτου ἀπὸ βεβαίως θανάτου.

Προεβίμενος λοιπὸν παρὶ τοῦ αὐτοῦ ἱατροῦ πᾶσα σιγήσῃσι πρὸς αὐτὸν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀντὶ τὸν ἀπὸ τῆς Τετάρτης εἰς Λεμεσὸν οἱ ἄγιοι Κρίστον καὶ Κυ- ρηνεῖας καὶ οἱ κ. κ. Σ. Ἀρσένος καὶ Φ. Ζαυνέτος μετὰ τῆς πρὸς συνάν- τιν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κυπριακῆς Ἐκ- κλησίας Ἐπιτροπῆς, ὅπως μετὰ τὸν ἐκ Λεμεσῶς τοιούτων κ. κ. I. Οἰκο- νομίδου, Θ. Θεοδότου καὶ Π. Κων- σταντίνου προσβῶντες εἰς τὴν συζη- τήσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου κ. Μεταστάτη συνταχθέντος προσχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ. Ἡ Συντακτικὴ αὐτῇ Ἐπιτροπὴ ἐκαίμε τὴν πρῶτην αὐτῆς συνεδρίαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸν ἀ- πόγευμα τῆς π. Πέμπτης ἐπιληφθεὶς τῆς συζητήσεως τοῦ πρώτου κεφαλαί- ον τοῦ προσχεδίου ἀναφερόμενον εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἱ. Συνόδου. Τὸ ἐσπέρως δὲ τῆς Πέμπτης συνέληξιν ἐν τῇ οἰκί

